

INTERVIEW

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

«Εξετάζοντας ιστορικά τα τελευταία 200 χρόνια της Ιστορίας μας, προσπάθησα να κατανοήσω πώς φτάσαμε ως χώρα στο αισχρό σημείο επιλογών και συλλυγών, στο οποίο βρισκόμαστε σήμερα. Δεν υπήρχε άλλος τρόπος από την ιστορική έρευνα», μου αποκαλύπτει η Φιλομήλα Λαπατά στην αρχή της κουβέντας μας, σχετικά με το πώς γεννήθηκε η πετυχημένη σειρά της «Οι Κόρες της Ελλάδας», που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός. Το πρώτο αυτοτελές μυθιστόρημα, η «Επιτροπή», καλύπτει τη χρονική περίοδο 1790 - 1838 της Αθήνας και της Ελλάδας γενικότερα, ενώ το πιο πρόσφατο, το δεύτερο της σειράς, ο «Διχασμός», την περίοδο 1840 - 1875. Φυσικά, έπεται και συνέχεια.

Κα Λαπατά, πού επικεντρώσατε την προσοχή σας όταν γράφατε τον «Διχασμό»; Το δεύτερο βιβλίο μου είναι μια μελέτη πάνω στις ανθρώπινες σχέσεις, τα πάθη και τις αιτιατές. Το ευρύτερο τοπίο της Αθήνας της περιόδου 1840 με 1875 είναι ο πραγματικός πρωταγωνιστής του μυθιστορήματος.

Οι κεντρικές ηρωίδες σας είναι γυναίκες. Τι σας οδήγησε σε αυτήν την επιλογή; Το γεγονός ότι, ως γυναίκα κι εγώ, γνωρίζω πολύ καλά τη γυναίκα φύση. Γράφω πάντα για ό,τι γνωρίζω καλύτερα.

Η ποδηγητικότητα των διαπροσωπικών σχέσεων είναι κάτι που σας απασχολεί από παιδιά. Υπάρχει τεχνικά μια χροιά συνταγή για να μην κάνουμε ζανά τα ίδια λάθη; Βεβαίως. Η επίγνωση. Γιατί δυστυχώς συμπεριφορές που δεν είναι υγιείς τείνουν να επαναλαμβάνονται από γενιά σε γενιά. Μόνο η επίγνωση σταματάει την επανάληψη.

Αλλά ως επιοιρέφονμε στο ιστορικό μυθιστόρημα. Πρόκειται για ένα είδος με αυξημένες απαιτήσεις γραφής. Τι σας γοητεύει σε αυτό; Ακριβώς αυτό: οι αυξημένες απαιτήσεις γραφής. Το ιστορικό μυθιστόρημα χρειάζεται εκτενή κι εξαντλητική έρευνα. Γνώσεις χωροταξικές, λαογραφικές και ιστορικές της εποχής στην οποία αναφέρομαι. Χρειάζεται ψάξιμο με επιμονή και υπομονή. Αυτό είναι και το στοίχημα.

Κατά τη γνώμη σας, τι κάνει έναν συγγραφέα πετυχημένο; Να έχει στα χέρια του μια γερή ιστορία και να τη διηγηθεί με έναν ωραίο τρόπο.

Μοιραστείτε μαζί μας ένα σκότλο που σας είνε κάποιος αναγνώστης για τα βιβλία σας και σας έκανε εντύπωση.

Οι ηρωίδες της έχουν λόγο, πάθη, προβληματισμούς. Κι αυτό είναι που αγαπάμε στη Φιλομήλα Λαπατά, μια συγγραφέα ταγμένη στο απαιτητικό είδος του ιστορικού μυθιστορήματος, που ζει μεταξύ Ελλάδας και Ιταλίας και παραμένει, όπως η ίδια αναφέρει, μια μόνιμη μαθήτρια της ζωής

ΣΥΝΕΤΕΥΞΗ ΕΥΗ ΚΑΛΛΙΝΗ

Σχόλια πολύ θετικά ακούω από τους αναγνώστες μου, δύσκολο να τα απαριθμήσω. Εκείνο που θυμάμαι να με είχε ευχαριστήσει ιδιαίτερος ήταν όταν στην αρχή της συγγραφικής μου καριέρας ένας σπουδαίος κριτικός βιβλίων είχε γράψει σε εφημερίδα πως τα βιβλία μου, μεταξύ άλλων προτερημάτων, τα διακρίνει «οικονομία αφήγησης». Από τότε προσπάθησα να τηρήσω αυτήν την αρχή και στα επόμενα μυθιστορήματά μου. Είναι αξία για έναν συγγραφέα να μην πλατειάζει στα κείμενά του, να μην «μπουκτιζει» τον αναγνώστη με βαρειές αφηγήσεις, μόνο και μόνο για να γεμίσει περισσότερες σελίδες.

Αλήθεια, αν δεν ήσασταν συγγραφέας, τι θα θέλατε να είστε; Ηθοποιός.

Τι εκτιμάτε περισσότερο στους φίλους σας; Το ότι βρίσκονται πάντα δίπλα μου ανά πάσα στιγμή, χωρίς να τους χρειαστώ. Και το ότι με αποδέχονται και με αγαπούν με τα ελαττώματά μου. Το ίδιο κάνω κι εγώ για εκείνους. Οι φίλοι μου είναι το εθνικό μου «κεφάλαιο» στη ζωή.

Πού και πότε νιώσατε απόλυτη εντιξία; Πολλές είναι οι ευτυχιμένες στιγμές στη ζωή μου: όταν γεννήθηκε ο γιος μου, παραδείγματος χάριν, όταν πρώτη φορά κράτησα στα χέρια μου την εγγονή μου. Και άλλες θα μπορούσα ν' απαριθμήσω, αλλά δεν θα μπορούσα εύκολα να ξεχωρίσω μία ως ευτυχέστερη. Εκείνο, όμως, που μπορώ να χαρακτηρίσω ως ευτυχιμένη κατάσταση διαβίωσης, περισσότερο από στιγμή, είναι όταν βρίσκομαι σε περιόδους συγγραφής.

Τι έχετε να σας φέρει η καινούρια χρονιά που ηλθοιάζει; Υγεία, ψυχική ισορροπία, πνευματική διαύγεια και αρμονία καρδιάς. Το ίδιο εύχομαι σε εσάς και στους αναγνώστες σας.